

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 marca 2019 r.,

sprawy **A. B.**

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1 i 2 k.k. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 27 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego A. B. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. kasacja może być m. in. wniesiona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony przez obrońcę skazanego jedynie pozornie czyni zadość powyższemu warunkowi. Samo zestawienie zarzutów zawartych w wywiedzionej wcześniej apelacji, z zarzutami podniesionymi w kasacji, nie pozostawia wątpliwości, że przedmiotowa skarga kasacyjna skierowana jest *de facto* przeciwko rozstrzygnięciu Sądu Okręgowego w Z. tj. sądu pierwszej instancji. Jak łatwo stwierdzić, analizując pisemne uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa [...], okoliczności podniesione w w/w zarzutach i rozwinięte w uzasadnieniu kasacji, były

przedmiotem drobiazgowego wręcz rozpoznania przez ten Sąd. Sąd odwoławczy odniósł się do zarzutów zgłoszonych w zwykłym środku odwoławczym, w istocie tożsamy z zarzutami podniesionymi w kasacji, i zasadnie nie stwierdził obrazy wskazanych tam przepisów. Brak **rzeczywistych** zarzutów godzących w istotę orzeczenia sądu odwoławczego powoduje, iż kasację ocenić trzeba jako próbę ponownej weryfikacji wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 27 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...]. Stylizacja zarzutów wskazująca na rzekome zaniechania sądu odwoławczego, nie zmienia faktu, iż podniesione zarzuty godzą wyłącznie w wyrok sądu *a quo*. Tymczasem zarzuty podniesione w kasacji pod adresem orzeczenia sądu *meriti* podlegają rozważeniu przez Sąd Najwyższy, działający jako sąd kasacyjny, tylko w takim zakresie, w jakim jest to nieodzowne dla należytego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu odwoławczego. Od lat dominuje pogląd, że rolą Sądu Najwyższego nie jest ponowne – „dublujące” kontrolę apelacyjną – rozpoznawanie zarzutów stawianych przez skarżącego orzeczeniu sądu pierwszej instancji. Stwierdzenie ich zasadności ma znaczenie wyłącznie jako racja ewentualnego stwierdzenia zasadności i uwzględnienia zarzutu odniesionego do zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego (por. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1996 r., III KKN 148/96, OSNKW 1997, z. 1 - 2, poz. 12). Potwierdzeniem powyższej konkluzji, co do oceny poddanego analizie Sądu Najwyższego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (kasacji), jest okoliczność, że skarżący fakt niepodzielenia zasadności zarzutów apelacji utożsamia z brakiem ustosunkowania się do tych zarzutów zgodnie z wymogami wskazanymi w treści art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Tymczasem jeszcze raz podkreślić należy, że nawet niezbyt wnikliwa lektura pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa [...], dowodzi jednoznacznie, że Sąd ten rozpoznał prawidłowo wszystkie zarzuty podniesione w zwykłym środku odwoławczym (kasacji), i w zgodzie z art. 457 § 3 k.p.k., podał czym kierował się wydając wyrok oraz dlaczego zarzuty i wnioski apelacji obrońcy uznał za niezasadne.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.